

دو جگ داوالمی

حسین سحر

دو جگ داوالی

(پنجابی نعتاں)

حسین سحر

سحر سنز.....ملتان

ضابطہ

(سارے حق راکھویں)

تاریخ اشاعت:.....دسمبر ۲۰۰۷ء
 طابع:.....الکتاب گرافکس ملتان
 ناشر:.....سحر سنز ملتان
 ہدیہ:.....۱۲۵ روپے

ملن دا پتہ
 کتاب نگر حسن آرکیڈ ملتان چھاؤنی

فہرست

۷	میری اکھیاں دانور تیری ذات
۹	ہر ذرہ اے اس خاک دا آسمان دا تارا
۱۱	سوہنا سوہنا مٹھا مٹھا پاک نئی داناں
۱۳	ہر ویلے ذکر نبی آ دا اے ہر ویلے یاد نبی آ دی اے
۱۵	ثنا جس نے کیتی شہہ دوسر آ دی
۱۷	مرے جیہا نہیں کوئی سوالی
۱۹	بلا ووتے مدینے میں دی آواں یا رسول اللہ
۲۱	محمد حبیب خدا کملی والے
۲۳	مدینے جا وندی وائے جیکر تیرا گزر ہووے
۲۵	نہ خلد بریں نہ بہشت ارم دا
۲۷	صبح اوہدے عارضیاں دا نکس اے
۲۹	رات عجب اک سفنا ڈٹھا
۳۱	دلاں اتے بے تیرا راج آقا
۳۳	نبی آ دے عشق وچ جو نم نہیں اے
۳۵	سب توں اچی ذات نبی آ دی

انتساب

اپنی پیاری ماں دے ناں
 جنھاں مینوں جمدیاں سار
 عشق رسول آ دی گھٹی دتی

	6		5
۷۳	علاج گردش حالات اے حضور داناں	۳۷	اچا اے کل جہان دے اذہان توں مدینہ
۷۵	رحمت عالم رہبر دوراں صلی اللہ علیہ وسلم	۳۹	مختار فقط فرش زمیں دے ای نہیں آپ
۷۷	دل مرا تشنہ انوار رسول عربی	۴۱	جد آپ دی یاد آئی
۷۹	مخلوق خدا دی تے خدا سوہنے نبی دا	۴۳	رحمت دی نگری اے مدینہ
۸۱	سب تو سچی ہستی تیری	۴۵	کیڈا عظیم ذکر اے رحمت دے باب دا
۸۳	ترے پیام نوں دل توں بھلائے بیٹھے آں	۴۷	آپ دے لب توں جو ہو یا ارشاد
۸۵	انج ای سرکار دامہمان بنایا جاواں	۴۹	جتھوں تیکر خدائی ہے خدائی
۸۷	اک نظر میں تے وی یا خیر البشر	۵۱	بلا اے تازہ رحمت دا
۸۹	اے مدینے دی ہوا آہستہ چل	۵۳	ودھ رہنے نہیں درد دے طوفان سب دل دی طرف
۹۱	آپ دار و ضا اے میرے سامنے	۵۵	چمکیا جد عرب دے چن دانور
۹۳	جلوہ نور خدانوں ویکھدے	۵۷	جد دی لیماں تیراناں
۹۵	اک طرف کائنات دی خوشبو	۵۹	جو آستاں نبوت دے نام ہو جائے
۹۷	مری دعاواں سچ ایناں اثر نظر آوے	۶۱	جو آپ دافراناں اے
۹۹	لامکاں دی وسعتاں دی جان اوہ	۶۳	روضہ ویکھاں تاں یاد طور آوے
۱۰۱	نظر آون گے جد منظر سنہری جالیاں والے	۶۵	شہر طیبہ دا تجلی بار منظر ویکھنا
۱۰۳	نعتیہ ماہیے	۶۷	محمد محمد وظیفہ اے میرا
۱۰۶	نعتیہ ہائیکو	۶۹	مدینے ہو کے آیاں واں
		۷۱	کتاب دل تے اوہداناں جیکر تحریر ہو جائے

ماک عرش و فرش و کرسی توں
خالق جن و حور تیری ذات

توں ای ظاہر ای تو ای باطن ای
سارا غیب و حضور تیری ذات

حمد

میری اکھیاں دا نور تیری ذات
میرے دل دا سرور تیری ذات

ذرے ذرے دے دے وچ اے عکس ترا
میرے نزدیک دور تیری ذات

تاب قوسین اے ترا جلوہ
شعلہ حسن طور تیری ذات

عٹھے ہوئے دل جوڑ دتے کملی دی چھانویں
دنیا تے شہہ آدین دا احسان اے بھارا

دیکھن گیاں اکھاں کدی سرکار داروضہ
چمکے گا کدی میرے نصیباں دا وی تارا

ہن وقت مدد ہے کرو امداد سحر دی
طوفان سچ بیڑی اے تے ہے دور کنارا

ہر ذرہ اے اس خاک دا اسمان دا تارا
جنت توں وی سوہنا اے مدینے دا نظارا

پتھر وی لگے کلمہ پڑھن ویکھ نبی آنوں
دو ٹوٹے ہو یا جن جدوں ہو یا اشارا

اور حمت عالم اے تے فرخوف کیہ سانوں
ہے حشر دے وچ اوہدی شفاعت دا سہارا

کوئی وی مشکل آ جاوے خوف نہیں کچھ سانوں
ساڈے تے دل دا اے سہارا پاک نبیٰ داناں

دنیا دے ظلمت خانے وچ مہکیا پھلاں وانگر
چمکیا بن کے قطبی تارا پاک نبیٰ داناں

اہدی حرمت لہدی عزت توں ایہہ تن من صدقے
سانوں اپنی جان توں پیارا پاک نبیٰ داناں

سوہنا سوہنا مٹھا مٹھا پک نبیٰ داناں
سب توں اچا سب توں سچا پاک نبیٰ داناں

حق دی گل اے اللہ پاک دے سوہنے ناں توں بعد
سارایاں نانواں وچوں اچا پاک نبیٰ داناں

خوشبوآں دے بلے میرے تن من اندر جاگے
جد میرے ہونٹھاں تے آیا پاک نبیٰ داناں

اس جگ اتے اس جگ اسے بے سایہ رحمت عالم دا
 اج وی ہر پاسے اچھائی سوہنے مکی مدنی دی اے

چن چوڑھویں داتارے سورج سب لوہدے نورتوں روشن نیں
 اسان زمین تے ہر پاسے سب رونق اوس گلی دی اے

ہر ویلے ذکر نبی دا اے ہر ویلے یاد نبی دی اے
 بن ہجر دے غم وچ وی سجنو کیفیت اک خوشی دی اے

طبیہ توں جدوے آئے آں دید ادوی ہو روی تا نگھاں نیں
 اک اک پل دے گھڑیاں داہر گھڑی وی اک صدی دی اے

ایہہ علم شعور تے وڈیائی سب شمع حرا دیاں کرناں نیں
 رشنائی جگ وچ بن وی تے اوسے کالی کالی دی اے

تری ہر ادا آئیہ پینہ اے
تری گفتگو ، گفتگو اے خدا دی

اسیں آں سحر راہ الفت دے راہی
ہے منزل اساڈی مدینے دی وادی

ثنا جس نے کیتی شہہ ۲ دوسرا دی
ہلی ودھ کے اونوں محبت خدا دی

میرے رہنما جد محمد ۲ نہیں مینوں
ضرورت نہیں فر کے رہنما دی

ایہہ چن تارے سورج نیں پر چھاویں لوہدے
ہے رشنائی چک وچ رخ مصطفیٰ دی

تیری رحمت دا ہے مینوں سہارا
میری جھولی تے ہے عملاں تو خالی

اوہو دوناں جہاناں لئی اے رحمت
اوہو آقا ای اے دو جگ دا والی

عرب منگتا تیرے لطف و کرم دا
عجم وی ہے تیرے درد دا سواالی

مرے جیہا نہیں کوئی سواالی
ہے میرے سامنے روضے دی جالی

نبی سب تیرے درتوں خیر منکدے
رسولاں وچ ترا رتہ اے نالی

زمانے وچ ہے اوہدا نور چانن
اوہو کملی جہدی رنگت اے کالی

دنیں راتیں گناہاں دی میں اگ وچ سڑدا بلدا ہاں
ملن طیہہ دیاں تازا ہوا واں یا رسول اللہؐ

میرے سرتے رہوے سایہ ہمیشہ تیری رحمت دا
تیرے روضے دیاں نہیں ٹھنڈیاں چھاواں یا رسول اللہؐ

بلاؤ تے مدینے میں وی آواں یا رسول اللہؐ
مدینے آ کے فیر واپس نہ جاواں یا رسول اللہؐ

تیری خاک قدم چہاں تے جالی سینے لاواں میں
مقدر اس طرح اپنا بناواں یا رسول اللہؐ

کوئیں گزری اے ترے باجھ میری جان تے آتا
مے موقع تے حال دل سناواں یا رسول اللہؐ

میں جاواں مدینے تے آواں تے جاواں
 اہہ ہر ویلے دل وچ اے چاکلی والے

کدی اپنے دیدار دی خیر بخشو
 سحر اے تہاڈا گدا کملی والے

محمد حبیب خدا کملی والے
 شہنشاہ ہر دوسرا کملی والے

ایہہ سدھر ہمیشہ ای دل وچ اے رہندی
 کدی کول اپنے بلا کملی والے

میں پکاں دے نال اوس دھرتی نوں چماں
 ملے جے تیرا نقش پاک کملی والے

آسیں وی آں تیرے دردے سوائی خیر منگدے آں
اساڈے تے کرم داد سایہ رحمت دی نظر ہووے

قلم دی اس توں ودھ کے ہو رکیہ اُچیا ئی ہووے گی
نبی آ دی مدح وچ ڈبیا ہو یا شام و سحر ہووے

مدینے جاؤندی داءے جیکر تیرا گزر ہووے
اساڈے حال دی سوہنے نبی آ نوں وی خبر ہووے

نہ میرے کول کوئی دولت نہ میرے کول زر ہووے
ایہو میری تمنا اے مرا طیبہ چ گھر ہووے

جیکر ہووے نبی آ دے عشق دی دولت مقدر وچ
تاں فیر دنیا ای کیہ دیں وی مرے زیر اثر ہووے

غریباں دی سب دین دنیا بدل گئی
ہے دو جگ تے احسان تیرے کرم دا

میں نعت نبیؐ وچ آں محو عبادت
ہے رتبہ بڑا اچا میرے قلم دا

نہ خلد بریں نہ بہشت ارم دا
طالبگار ہاں تیرے نقش قدم دا

چلے سب جہاناں تے بس اوہدا سکھ
اوہ آتا اے سوہنا عرب تے عجم دا

بھلا خوف کیہ ہووے محشر دا مینوں
کہ ادنیٰ غلام آں میں شاہ اُمم دا

نقش سارا عظمت انسان دا
مصطفیٰ دی عظمتاں دا عکس اے

جنتاں نیں عکس طیبہ دا سحر
تے ایہہ طیبہ جنتاں دا عکس اے

صبح اوہدے عارضیاں دا عکس اے
شام اوہدے گیسو آں عکس اے

ایہہ فلک توں نور برساندی گھٹا
آپؐ ای دی رحمتاں دا عکس اے

فرش اہدی وسعتاں دا آئینہ
عرش اوہدی رفعتاں دا عکس اے

رحمت دی خوشبو سی کھلری
جنت دا نظارا ڈٹھا

ولیس عرب داچن جو چڑھیا
سورج منہ لکاندا ڈٹھا

پاک نبی دے درتے جھکدا
جن انسان فرشتہ ڈٹھا

سفنا سی یا سحر حقیقت
جاگیا انج نصیبا ڈٹھا

رات عجب اک سفنا ڈٹھا
سفنے وچ مدینے ڈٹھا

کیہ دساں کیہ کیفیت سی
جد اوہ گنبد ساوا ڈٹھا

ہر پاتے سن نوری کرناں
ہر ذرہ اک تارا ڈٹھا

تسین مشکل کشا دے وی او مولا
سنوارو میرے وگڑے کاج آتا

دھاڑے حشر دے ہے نفا نفسی
گنہگاراں دی رکھنا لاج آتا

زباں کھولے سحر تعریف وچ کیہ
رسولاں دے تسین سرتاج آتا

دلاں اتے ہے تیرا راج آتا
شفاعت تیرے سر دا تاج آتا

سہارا رحمتاں نے ودھ کے دتا
جدوں دتی میں تینوں واج آتا

ابد تک ہر زمانے دے شہنشاہ
تینوں دیندے رہن گے باج آتا

میری اکھاں ج ہڑا اے ہنجو آں دا
 کیہہ ایہہ وی چشمہ زم زم نہیں اے؟

سحر میں ہاں غلام شاہ طیبہ
 کوئی محشر دا منیوں غم نہیں اے

نبیٰ دے عشق وچ جو غم نہیں اے
 اوہ اکھ اسرار دی محرم نہیں اے

ہلی اے جد وی تیرے غم دی راحت
 میرے دل وچ کوئی وی غم نئی نہیں اے

نہ لاں کونین تیرے غم دے بدلے
 کسے دولت توں گھٹ ایہہ غم نہیں اے

ساری عمراں لئی کافی اے
ساڈے تے اک جھات نبیٰ دی

سحر ایہو اے دل دی خواہش
مدح کراں دن رات نبیٰ دی

سب توں اچھی ذات نبیٰ دی
سب توں سونہی بات نبیٰ دی

دنیا وی اونہاندا صدقہ
دین وی اے سونات نبیٰ دی

ساڈے لئی اے اک نمونہ
ساری پاک حیات نبیٰ دی

اکھاں نوں بند کیتا پھنچے نبیؐ دے درتے
کچھ دور وی نہیں اے ملتان توں مدینہ

مولا علیؑ سحر نہیں در جسد، شہر کیہ اے؟
واضح ہو یا نبیؐ دے فرمان توں مدینہ

اُچا اے دو جہاں دی ہر شان توں مدینہ
ودھ کے ہے مرتبے وچ اسمان توں مدینہ

ہر ویلے ذکر اوہدا ہر ویلے فکر اوہدا
پیارا بہت اے سانوں جند جاں توں مدینہ

جس نوں ہجوم سارا فردوس کہہ رہیا اے
دسدا اے حشر والے میدان توں مدینہ

کس طرح میں بھل سکا اوواں رہ ظلمتِ شبِ چ
 بہن میرے خیالاں دے لئی نور یقیں آپؑ

دنیا اے سحرِ جہدی شعاواں توں منور
 بہن ایس اگلوٹھی دے وی رخشندہ نگیں آپؑ

مختار فقط فرشِ زمیں دے ای نہیں آپؑ
 افلاک دی محفل دے وی بہن صدر نشیں آپؑ

ممدی ای نہیں کوئی مثال آپ دے رخ دی
 بہن سارے جہاناں دے حسیناں تو حسین آپؑ

ہے باغِ جہاں آپ دی خوشبو توں معطر
 ہر شاخِ چ، ہر برگِ چ، ہر گلِ چ مکیں آپؑ

احمدؑ دے غلاماں نے
 عزت اے بڑی پائی
 ثابت اے محمدؐ توں
 انسان دی وڈیائی

جد آپ دی یاد آئی
 رحمت دی گھٹا چھائی
 معراج اے عرشاں تے
 کیہ تیری اے اُچیائی
 آپ آئے جو دنیا وچ
 اک تازہ بہار آئی

چچے چچے حسن دا جلوہ
عشق دی سرگرمی اے مدینہ

حشر تائیں اے ساوا روضہ
حشر تائیں باقی اے مدینہ

کیہ دساں کیہ سحر میں آکھاں
سب کچھ میرے لئی اے مدینہ

رحمت دی نگرانی اے مدینہ
چانن دی وقتی اے مدینہ

نور و نور اے اک اک ذرہ
عرش دی اک جھلکی اے مدینہ

امن دیاں خوشبو آں اتھے
جنت دی دھرتی اے مدینہ

میں تے وی اک نگاہ کرم اے شہہ عرب
میں وی ہاں اک غلام در بو تراب دا

جد وی ہو یا اے شعر کوئی نعت دا سحر
دل دے چمن ج پھل اے کھڑیا گلاب دا

کیڈا عظیم ذکر اے رحمت دے باب دا
ہر لفظ نعت کو اے خدا دی کتاب دا

دل تے نظر دی صبح دے چانن دے روپ وچ
ہر پاسے نور چھایا اے اک آفتاب دا

چمکیا کجھ اس طرح اے جمال محمدی
سنولا گیا اے رنگ دی بن ماہتاب دا

نھیری راتاں جچ چن چمکدا اے
ساوا روضہ جدوں وی آوے یاد

جے تسیں وی نہ سن سکو آتما
کون سنسی غلام دی فریاد

آپ دے لب توں جو ہویا ارشاد
میری بخشش دی بن گیا بنیاد

ساڈے ویرانیاں تے وی رحمت
شالا طیبہ رہوے ترا آباد

جیدے ہونٹاں تے ذکر ہے تیرا
ہر مصیبت توں اوہ رہوے آزاد

کتاب پاک دی اک اک آیت
کواہی ہے تیری اک اک ادا دی

مدینے میرا حال دل پچا وے
میں منتاں کر رہیاں بادِ صبا دی

جھوں تیکر خدائی ہے خدا دی
ہے اوتھے مصطفائی مصطفیٰ دی

زمیں توں لے کے ست اسماناں تائیں
ہے ساری روشنی شمعِ حرا دی

کوئی قطرہ جے منگے دیویں دریا
ایہہ وسعت ہے تیری شانِ عطا دی

اس درتے منگ کے ویکھو تاں
ہووے اندازہ رحمت دا

کونین دے روشن رخ اتے
طیبہ اے غازہ رحمت دا

بلا اے تازہ رحمت دا
کھلیا دروازہ رحمت دا

میں جد وی نعت لکھن لگیا
آیا آوازہ رحمت دا

ہنجواں نے میرے چہرے تے
ملیا اے غازہ رحمت دا

رہ دی ہر تکلیف وچ اے اک سکوں میرے لئی
جارہیاواں اس طراں طیبه دی منزل دی طرف

اے مرے بے مثل شاہا ہے سحر وی منتظر
اک نگاہ لطف اپنے ایس ساکھل دی طرف

ودھ رہے نیں درد دے طوفان سب دل دی طرف
آپ چاہوں تاں ایہہ کشتی ہووے ساکھل دی طرف

یاد آجاندی اے رخسار نبیٰ دی چاننی
دیکھناں واں جد فلک تے ماہ کمال دی طرف

حشر دے دن اوہناں پاسے ویکھدے نیں امتی
سارے پروانے نیں تھکدے شمع محفل دی طرف

عمر دے نہیریاں لئی اے مثال
اوپدے کردا تے چلن دا نور

نعت معراج فن اے شاعر دی
نعت اے عظمت سخن دا نور

ایہہ کرامت اے نعت مرسل دی
چھا گیا اے سحر دے فن دا نور

چمکیا جد عرب دے چن دا نور
مہکیا خلد دے چن دا نور

ہر طرف اے بہار رحمت دی
ہر طرف اے شہہ زمن دا نور

سایہ ممکن اے کس طرح اوہدا؟
جہدا آسمان اے بدن دا نور

زندگی اے صدقہ تیرا
توں تے ہیں کونینا دی جاں

بھانویں ملدی ہو وے جنت
طیبہ دے بدلے نہ لاں

جد وی لیناں تیرا ناں
ہل ہل پندیاں خوشبو آں

ساریاں چھاواں نالوں کوڑھی
ساوے روئے دی اے چھاں

اتھے او تھے دوہیں جہانیں
تیرا سکھ اے ہر تھاں

ایہہ آرزو اے ایہ خواہش اے ایہہ تمنا اے
کہ میری عمر دی طیبہ چ شام ہو جائے

سحر دے ہتھ وی آ جاوے دولت کونین
سحر جے آپ دے درد ا غلام ہو جائے

جو آستانِ نبوت دے نام ہو جائے
بلند ہو کے اوہ عالی مقام ہو جائے

مری نماز حقیقت چ ہے نماز اس دم
ترا خیال جو میرا امام ہو جائے

جو آپ دا ہے عمل اوہ ہے آیہ یزداں
جو کہن آپ خدا دا کلام ہو جائے

دو جگ اُتے شاہی اوہدی
دو جگ دا اوہ سلطان اے

روضہ جتھے سرکار دا
اونی زمیں اسمان اے

پہنچاں نبیٰ دے شہر میں
ایہہ دل دے وچ ارمان اے

جو آپ دا فرمان اے
اوہ سر بسر قرآن اے

عشق نبیٰ اے زندگی
میرا ایہو ایمان اے

اوس آستان نور دا
جبریل وی دربان اے

اوپدی کیہہ شان جہدی شاناں وچ
ساری توریت تے زبور آوے

آپ آون سحر جے خواب اندر
میری ظلمت دے وچ وی نور آوے

روضہ ویکھاں تے یاد طور آوے
میری اکھیاں دے وچ اوہ نور آوے

لیندیاں سار تیرا ناں سوہنا
میرے دل نوں عجب سرور آوے

آپ دی مدح میں بیان کراں
اوہ سلیقہ کدی حضور آوے

میرے آقا دی شفاعت کم آوے گی میرے
ایہہ مرا ایمان ہے اے اہل محشر ویکھنا

رات دن طیبہ دی گلیاں دا تصور ہے سحر
کئی اچیاں تے ہے میرا مقدر ویکھنا

شہر طیبہ دا تجلی بار منظر ویکھنا
ذره ذره ہے اتھے سورج دا ہمسر ویکھنا

دے گیا اے میری اکھاں نوں مہکدی چاننی
خواب اندر ساوے گنبد دا اوہ منظر ویکھنا

ڈب ای جاوے گا میری فردگنہ دا حرف حرف
ٹھاٹھاں مارے گا جو رحمت دا سمندر ویکھنا

دیں راتیں ہجر نبیؐ وچ تڑفناں
بہت مخقر سارا قصہ اے میرا

مرا فن اے مدح و ثنائے محمدؐ
سحر معترف اک زمانہ اے میرا

محمدؐ محمدؐ اے میرا
ایہو بخششاں دا ذریعہ اے میرا

محبت نبیؐ دی عقیدہ اے میرا
ایہو زندگی دا قرینہ اے میرا

میرے سینے اندر اے عشق محمدؐ
بڑا قیمتی ایہہ خزانہ اے میرا

مقدر آپنے دی سب
سیاہی دھو کے آیا واں

تصور وچ مدینہ اے
بہشتوں ہو کے آیا واں

مدینے ہو کے آیا واں
گناہ سب دھو کے آیا واں

شہہ کونین دے درتے
غماں نوں ڈھو کے آیا واں

خظاں واں مٹ گیاں نہیں سب
میں ایناں روکے آیا واں

میری ہستی کھلے کے ریزہ ریزہ ہو گئی آتا
نگاہ لطف نال ویکھو میری تعمیر ہو جائے

سحر ہو وے ارادہ جد لکھن دا نعت اوہناں دی
تاں لفظاں دا جہاں کسراں نہ فرتخییر ہو جائے

کتاب دل تے اوہدا ناں جیکر تحریر ہو جائے
تاں ایہہ دنیا ای کیہ عقلمی مری جاگیر ہو جائے

نگاہواں وچ مری راتیں رہیا اے عرش دا جلوہ
مدینے دا نظارہ خواب دی تعبیر ہو جائے

ہے اوہدی یاد دی خوشبو رچی بن میرے سہاں وچ
مرا ویران دل بن خلد دی تصویر ہو جائے

اساں تے جووی اے منگیا ایسے وسیلے توں
اساڈے لئی تے مناجات اے حضور داناں

بغیر ایس توں کجھ وی نہیں قبول سحر
تمام روح عبادت اے حضور داناں

علاج گردش حالات حضور داناں
مرے لبہاں اُتے دن رات اے حضور داناں

اساڈے قلب دی تسکین ذکر اوہناں دا
اساڈی روح دی سونات اے حضور داناں

خدا دی ساری صفت ایس شیشے وچ آئی
تے کوسے عکس دی اک جہات اے حضور داناں

آپ دی مدح کرے کیہ انسان جد کہ خداوی خود اے ثنا خواں
 آپ دی الفت حاصل ایماں صلی اللہ علیہ وسلم

دل تے طاری ہووے بے غم چھائے جے پت جھڑ دا موسم
 آپ دی یاد اے رشک بہاراں صلی اللہ علیہ وسلم

رحمت عالم زہر دوراں صلی اللہ علیہ وسلم
 ہادی اعظم ، شاہ رسولاں صلی اللہ علیہ وسلم

آپ توں پہلے کیہ سی حالت دنیا وچ سی رات دی ظلمت
 آپ لیائے نور دی رشاں صلی اللہ علیہ وسلم

آپ ای خوشبو آپ ای رنگت آپ ای نور تے آپ ای طلعت
 آپ دی ذات اے جان گلستاں صلی اللہ علیہ وسلم

چن تے سورج تے ستارے نین جے اسماناں تے
سب تیرے پرتو انوار رسول عربیؐ

دو جہاناں دا خزانہ مرے ہتھ آ جاوے
جے کراں آپؐ دا دیدار رسول عربیؐ

دل مرا تھنہ انوار ، رسول عربیؐ
اکھاں ہن طالب دیدار رسول عربیؐ

رہک صد خلد ہے دربار رسول عربیؐ
سب توں اچے تسیں سرکار رسول عربیؐ

قیصر و کسریٰ دی شوکت دی حقیقت کیہ اے
حاصل دہر نین سرکار رسول عربیؐ

چانچ بدل دتے ہمیرے دے ٹکانے
کردار ہے اک شمع ہدا سوہنے نبیؐ دا

وہیل اینی تاں دے دے مینوں اے موت ٹھہر جا
میں وکھ لوں روضہ ذرا سوہنے نبیؐ دا

مخلوق خدا دی تے خدا سوہنے نبیؐ دا
کونین چ رتبہ اے بڑا سوہنے نبیؐ دا

سب روشنی اکھاں دے میں کشول چ بھراں
دیکھاں جو میں نقش کف پا سوہنے نبیؐ دا

ایہو ای تمنا اے مری ایہو ای خواہش
میں ذکر کراں صبح و مسا سوہنے نبیؐ دا

ہر پاسے تیری خوشبو اے
 مہک پھلاں دی ہستی تیری

توں ای ہیں دو جگ دا والی
 سب دی حامی ہستی تیری

سب توں چچی ہستی تیری
 سب تو اچی ہستی تیری

پاک اے سارا ناں وی تیرا
 پاک اے ساری ہستی تیری

تیتھوں دور وچے نیں نہرے
 اک رشنائی ہستی تیری

جے تیتھوں دور ہوئے زندگی توں دور ہوئے
بھکدے پھرنے آں منزل بھلائے بیٹھے آں

ہے اس توں ودھ کے سحر ہو رکیہ ستم کوئی
عمل دی شمع نوں آپے بجھائے بیٹھے آں

ترے پیام نوں دل توں بھلائے بیٹھے آں
ہزار حیف ستم خود تے ڈھائے بیٹھے آں

پرویا توں تے بھرپی دے رشتے وچ سانوں
مگر ایہہ رشتہ دلاں توں منائے بیٹھے آں

نہ اج تیک کی دل دے وچ اتار سکے
فقط زبان تے کلمہ سجائے بیٹھے آں

ساوے گنبد دی جواک وار زیارت کراں
نارِ دوزخ دی میں گرمی توں بچایا جاواں

جا کے طیبه مری بس اکو ایہو خواہش اے
میں نضا وچ مہک بن کے سمایا جاواں

انج ای سرکار دا مہمان بنایا جاواں
کاش ہر سال مدینے میں بلایا جاواں

خواب وچ آپ دا دیدار جیکر مل جاوے
تا قیامت نہ میں فریندوں جگایا جاواں

موت آجائے مدینے دی نضا وچ مینوں
حشر دے دن ایسے مٹی چوں اٹھایا جاواں

چارے پاتے خوشبو آں نہیں مہکیاں
جد کدی میں آکھیا خیرالبشر

ہے سحر جو آپ دا مدحت سرا
آپ ای دی ہے عطا خیرالبشر

اک نظر میں تے وی یا خیرالبشر
آپ بن عقدہ کشا خیرالبشر

آپ دی توصیف کیہ کریئے بیاں
آپ بن خیرالوری خیرالبشر

ڈر نہیں سانوں کے طوفان دا
ہیں اساڈے ناخدا خیرالبشر

گنبدِ خضرا اے تیرے روبرو
آ رہی اے ایہہ صدا آہستہ چل

سوچ کے رکھ ہر قدم اس شہرِ وچ
ایہہ ہے طیبہ دی نضا آہستہ چل

اے مدینے دی ہوا آہستہ چل
میںوں وی لے جا ذرا آہستہ چل

میری کیفیت دی اے تینوں خبر
اے مری درد آشنا آہستہ چل

شوق کہندا اے مرا جلدی پہنچ
دل اے کہندا اے مرا آہستہ چل

ہاں عمِ عشقِ نبیِ وچ بتلا
کیہ عمِ دنیا اے میرے سامنے؟

دشمنانِ نوں وی میں دیندا آں دنا
اُسوہِ آقا اے میرے سامنے

آپؐ دا روضہ اے میرے سامنے
جیتِ اعلیٰ اے میرے سامنے

تازگی ای تازگی اے ہر طرف
گنبدِ خضرا اے میرے سامنے

پڑھ رہیاواں آیتِ قرآن میں
آپؐ دا چہرہ اے میرے سامنے

ویکھدے نیں جو فلک تے کہکشاں
منظرِ غارِ حرا نوں ویکھدے

ویکھیا اے چن جنھاں ضوفشاں
آپ دے اوہ نقشِ پا نوں ویکھدے

جلوۂ نورِ خدا نوں ویکھدے
جے کدی شمسِ انجمنی نوں ویکھدے

جے اسی ہوندے نبی دے عہدِ وح
حُسنِ شاہِ انبیاء نوں ویکھدے

آپ دا خلقِ آپ دا حُسنِ کلام
آپ دی اک اک ادا نوں ویکھدے

میری رگ رگ چ میری نس نس وچ
 ہے درود و صلوة دی خوشبو

مدح سرکار دی عطا اے سحر
 ایہہ قلم تے دوات دی خوشبو

اک طرف کائنات دی خوشبو
 اک طرف اوس ذات دی خوشبو

عرش تے چھائی سی جو ہر پاسے
 سی اوہ اسرئی دی رات دی خوشبو

ساوے گنبد نوں ویکھ کے آئی
 روح وچ اک حیات دی خوشبو

نبی دی یادچ جدوی کدی میں ڈبناں واں
تاں میری اکھاں دا ہنجو گھر نظر آوے

ایہہ صرف فیض اے بونہاند تھر بس بونہاند اکرم
جو وقف مدح و ثنا لئی سحر نظر آوے

مری دنا واں سچ انیاں اثر نظر آوے
اوہ آستانہ اوہ روضہ اوہ در نظر آوے

میں لہہ لوں گا قدم پاک دی تجلی نوں
جے مصطفیٰؐ دی کتے رگھر نظر آوے

مدینے دے درودیوار وچ اے اپنا پن
جو چارے پاسے مینوں اپنا گھر نظر آوے

عالمِ انسانیت دے واسطے
 بہنِ خدا دی نعمتاں دی جان اوہ

شعر ہوندے نیں سحر جو نعت دے
 ہین ساری مدحتاں دی جان اوہ

لا مکاں دی وسعتاں دی ای جان اوہ
 عرش دی بہن رفعتاں دی جان اوہ

دشمنان دے واسطے بہن سائباں
 دو جہاں دی رحمتاں دی جان اوہ

آدمیت دا ودھایا قد اوہناں
 بہن بشر دی عظمتاں دی جان اوہ

بھلا ممکن اے کسراں تیری ذاتِ پاک داسا یہ
سراسر نور دے پیکر ! سنہری جالیاں والے

کدی بے آپ میرے خواب وچ جلوہ دکھا جاوے
چمک اٹھے ایہہ میرا گھر سنہری جالیاں والے

نظر آون گے جد منظر سنہری جالیاں والے
کھلن گے رحمتاں دے در سنہری جالیاں والے

عطا کر روشنی سانوں عطا کر زندگی سانوں
آسین آئے آں تیرے در سنہری جالیاں والے

حقیقت ہے ایہو بعدِ خدائے لم یزل توں ہیں
نہیں تیتھوں کوئی بر تر سنہری جالیاں والے

عرفان دے راہی نہیں
تیری نبوت دی رکھ دیندے کوہی نہیں

صدقے تن من ہو یا
انگلی دے اشارے تے دوٹوٹے چن ہو یا

گلاں نہیں تول دیاں
آتا تیرے ہتھاں وچ کنکریاں بول دیاں

نعتیہ ماہیے

اسماں تارے نہیں
اس جگ اُس جگ تے سرکار سہارے نہیں

پھلاں اتے شبنم اے
سرکار داکیہ کہنا اوہ رحمتِ عالم اے

باغاں وچ کلیاں نہیں
سو بنیاں سب جگ توں تیرے شہر دی گلیاں نہیں

نعتیہ ہائیکو

سب خدائی دا ہے خدا مالک
تے خدا دا حیث اے احمد
کیسی نسبت ایہہ خوبصورت اے

آپ دا شجرۂ نسب نوری
آپ دی جدتے آپ دی اولاد
نور دا اکو سلسلہ نہیں سب

رحمت دی ہو اواں نہیں
طائف دے بزاراں وچ دشمن لئی دناواں نہیں

اوہ گئے نہیں سیراں نوں
عرشاں نے چمیا اے سرکار دے پیراں نوں

انج چاک رفو کیتا
ہنجواں نے محبت وچ اکھیاں دا وضو کیتا

جے جہدی ذات علم دا اک شہر
 جہدا مولا علی اے دروازہ
 اوس امی لقب توں میں قرباں

علم ، عرفان آگہی تے شعور
 فکر ، ایمان ، بندگی ، اخلاق
 اوس شمع حرا دی رشاں میں

آپؐ بن وجہ خلقت عالم
 آپؐ بن کائنات دا مقصد
 آپؐ احمدی وی بن محمدؐ وی

آپؐ یسین آپؐ طہ میں
 آپؐ دے سرتے سایہ لولاک
 آپؐ دا سایہ سارے عالم تے

طائف اچ پھراں دی بارش نال
 آپؑ دا سی لہو لہان بدن
 فروی کوئی نہ بددعا کیتی

آپؑ خلق عظیم دا مطلب
 آپؑ خیر البشرؑ دا بن مفہوم
 آپؑ دی ذات رحمت عالم

آپؑ آئے جو ایس دنیا وچ
 ایس اجڑے ہوئے چمن اندر
 رحمتاں دی نویں بہار آئی

کھڑے پئے پھل بخششاں والے
 چارے پاتے کرم دی بارش نال
 رخ کونین تے نکھار آیا

میرے سرتے ہے چھاں محبت دی
میر اکھاں ج نور ایمانی
میرے قدماں دے وچ ستارے نیں

معجزہ ایہہ وی اے عجب تیرا
تیری نگلی دے اک اشارے نال
چن دو ٹوٹے ہویا فلک اُتے

تیرا اعجاز ہے مرے مولا
ڈبدا سورج پچھاں پرت آیا
زمیں اسمان تیرے زیر نگلیں

دشمنان نے ون من لیا دل توں
کیسا کردار پاک روشن اے
آپ صادق وی نیں امین وی نیں

آپ غفار تے کریم و رحیم
آپ مکی و آپ مدنی وی
خاتم الانبیاء اے آپ دی ذات

رحمتاں دی پھوار دے صدقے
مرے دل دی سیاہی مٹ گئی اے
ہو کے آیاں واں میں مدینے توں

